

פג:

המזבח מקדש פרק תשיעי זבחים

מסורת הש"ס

(ה) לקמן מה מעילה זו (ב) ירוש' יומא פ"ב ה"ב (ע"ש במפרשים) (ג) יומא מה ע"ש מחמת ט"ז (ד) ח"כ צו פ"א ה"ט ע"ש, א—סגדרן ל"ה ח"כ שם ה"ב—ה"ב (ו) ויקרא חובה רפ"ח (ז) חולין ק"ז חמורה לב' מעילה ט"ו. (ח) לקמן צוה (ט) שידק לע"א, וסע ד"ה א"ה

לעזי רש"י

אישיקלטי"ר. להתפוצץ.

שינויי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

והנסכים ידרו. שאין מנחה מקדש פסולין אלא בזבחין בגלל עזמן אבל לא הבחין בגלל אחרים כדיליף ר"ש טעמיה בגמרא (מנחה: גמ') למעוטי מאי? שלא נראה למנחה לדברי הכל: **אימורי קדשים קלים** ^א לפני זריקת דמן. לא הוכררו למנחה שזריקת דמן ^ב שלהן

מה שאין כן בקדשי קדשים שכן
 מתחילתן לגבות ולימוריהן עולין
 למזבח אבל קדשים קלים אין כהן
 מעלה אפי' צאימוריהם כדמנא
 בתורת כהנים ^י את קדשי ^י ידו
 המיוחדים לשם יאלו קדשים קלים אבל
 לאחר זריקת דמים יש מעילה
 צאימוריהן דנפקא ^{לן} ^י מוכל ^י חלב
 לה' לנרות צאימור קדשים קלים לאחר
 זריקת דמים למעילה ואפילו הכי
 קאמר ל^א ידרו: **בנושיו.**
 לזכרון ^י דבר אחר הוא:
 הוא לאדוריו פוקטין. דלא ^י
 אפסולין קאי אלא אשכרין שזוקטין
 מן היקדה אישוקלטי' ^י וקאמר קרא
 צאימוריה ^י למוקדה דעל מוקדה שמעט
 מוקד שהיה לה ככר ^י אש ^י תאכל
 ב^אש ^י קרא וימריה הוא דפשיטא
 דדשן מאשר תאכל האש הוא אלא
 לדרשא אחא אשר תאכל ^י האש
 ותפקעם העולה ^י מעל המזבח חוזר
 והשלים על המזבח: **לאו ממילא ש"מ**
 כו'. הילכך לא בעי קרא תלמידי:
מקדש מוכח. ללמדך טעמא ^י של
 יד משום קדושת מוכח הוא: **מוכח**
אשרינא כתיב. של הנוגע במוכח
 יקדש ושמח כע: **על הכושר.**
 והקטרה לפני פסולו ^י כגון ^{לן} ויואל
 וטמא: **לא הויה לו שטם הכושר.**
 בשטם ^י מוח לומנו ומוך לחקמו: **א"ל**
ככשים. וסמך ^י ליה חס אשר
 תשעם על המזבח: **ר' עקיבא אומר**
עולה. כהאי קרא כתיב ^י מר מייתי
 על מנוסל. דלא תרד דאף עולה
 הוה משמע ומר מייתי לה לקדושו
 פסולין מככשים כהמה ולא עולה
 ככר רחמנא עולה. משראוי לעלות:
 ה"ג קמיס שקדוש ככלי איכא בניייהו
 לפני ^י דידן לא ידרו לפני דמסניסא
 ידרו: **קמיס שקדוש ככלי.** ונפסלי
 לפני ^י דידן רבן תמליח ורבי יהושע
 לא ידרו דגמרי לה ממוקדה וממזבח
 ורבי בני מוכח ממוקדה מינה עד ^י של
 פסולו: לפני ^י דמסניסא. רבי יוסי
 הגלילי ורבי עקיבא ידרו דעולה
 בעינן אבל מנחה תרד:

אפילו אמר רב פפא קמצי' שקדשו בכלי איכא
גנויות' אחר רב פפא קמצי' שקדשו בכלי איכא
יירד לתנאי דמתינתא יירדו (ר"ל אמר) 10 מנחה
יברי כולן לא תרד לדברי רבי יוסי הגלילי ור"ע

הו' זכיר מאשר תחלה האם ^{הוא} דמועות לא היה ממעטין קטרת
לכל נפקא פוקטין מדרשין עיולי עולה אהם מחזיר ואי אהם
לא המערה ועודם על גבי המזבח ולא נפלו לארץ אבל נפלו
עליהם קטרת. עיולי נפלה לא מעט מלדקדק להו דמחזיר
למזבח הילין קאמר: ^{הוא} עולה ראיה. וזכיר לדקדק כולה
א אפילו מדרש. וזכרון שבעין ואליה דרבי עקיבא דאמר
מנחה. מנחה דפרק שמי מדות (מנחות דף ק"ג) ממעטין מנחה
וקא דרבה כללי דרומי דנקדים דרבה למזבח א זמי שמי
וי משום דמכיר ואח מורח דרבה מורה אחת לכל העולין:

[illegible]

(ג) **הנסכין** כשירין והזבח פסול. אי אפשר להיות **נסכין** כשירים גמורין כיון דהזבח פסול אלא כלומר כשירין מפסול **למעוטי** פאי. אי למעוטי קטרת קאמי הא תנא ליה כיסא וכן רובע ונרבע קמי כסיפא ולא הוה ליה למיטנא **ל** רחי לו

[illegible]

עין שש
נר מצות

ג א מ"י פ"ג מהל' פסח"מ
הלכה ה'
ד ב מ"י שם הלכה י'
ה ג מ"י פ"ו מהל' מעה"ק
הלכה ג'
ו ד מ"י פ"ג מהל' תעדין
ומשפחין הלכה ג'
ז ה מ"י פ"ג מהל' פסח"מ
הלכה ג'
ח ו מ"י שם הלכה טו'
ט ז מ"י שם הלכה ה'

תורה אור השלם

1. עז את ארצו ואת בניו לאמרו את תורת הנקלה ואת הנקלה על מוסדו על המצוה על התקלה על העבר והמצוה תוקדו; ויבא, ו
2. ויבא תבא חזו דר ומצבם דר ילכש על קצו תדרים את דרשן אשר תאכל תאש את התקלה על המצוה ושמו אצל המצוה;
3. ויקרא, ו
4. שבעו יסו תפבר על המצוה וקדשת את תהיה המצוה וקדשת על קדשת על הגע המצוה קדשת; שמוה טל, ו
5. ודו אתה העשה על המצוה כקשים בני ענה עשו חסם תהיה שמוה טל, ו
6. את המיד לדרחובים תהיה שמוה טל, ו
7. שמוה טל, ו
8. שמוה טל, ו
9. שמוה טל, ו
10. שמוה טל, ו
11. שמוה טל, ו
12. שמוה טל, ו
13. שמוה טל, ו
14. שמוה טל, ו
15. שמוה טל, ו
16. שמוה טל, ו
17. שמוה טל, ו
18. שמוה טל, ו
19. שמוה טל, ו
20. שמוה טל, ו
21. שמוה טל, ו
22. שמוה טל, ו
23. שמוה טל, ו
24. שמוה טל, ו
25. שמוה טל, ו
26. שמוה טל, ו
27. שמוה טל, ו
28. שמוה טל, ו
29. שמוה טל, ו
30. שמוה טל, ו
31. שמוה טל, ו
32. שמוה טל, ו
33. שמוה טל, ו
34. שמוה טל, ו
35. שמוה טל, ו
36. שמוה טל, ו
37. שמוה טל, ו
38. שמוה טל, ו
39. שמוה טל, ו
40. שמוה טל, ו
41. שמוה טל, ו
42. שמוה טל, ו
43. שמוה טל, ו
44. שמוה טל, ו
45. שמוה טל, ו
46. שמוה טל, ו
47. שמוה טל, ו
48. שמוה טל, ו
49. שמוה טל, ו
50. שמוה טל, ו
51. שמוה טל, ו
52. שמוה טל, ו
53. שמוה טל, ו
54. שמוה טל, ו
55. שמוה טל, ו
56. שמוה טל, ו
57. שמוה טל, ו
58. שמוה טל, ו
59. שמוה טל, ו
60. שמוה טל, ו
61. שמוה טל, ו
62. שמוה טל, ו
63. שמוה טל, ו
64. שמוה טל, ו
65. שמוה טל, ו
66. שמוה טל, ו
67. שמוה טל, ו
68. שמוה טל, ו
69. שמוה טל, ו
70. שמוה טל, ו
71. שמוה טל, ו
72. שמוה טל, ו
73. שמוה טל, ו
74. שמוה טל, ו
75. שמוה טל, ו
76. שמוה טל, ו
77. שמוה טל, ו
78. שמוה טל, ו
79. שמוה טל, ו
80. שמוה טל, ו
81. שמוה טל, ו
82. שמוה טל, ו
83. שמוה טל, ו
84. שמוה טל, ו
85. שמוה טל, ו
86. שמוה טל, ו
87. שמוה טל, ו
88. שמוה טל, ו
89. שמוה טל, ו
90. שמוה טל, ו
91. שמוה טל, ו
92. שמוה טל, ו
93. שמוה טל, ו
94. שמוה טל, ו
95. שמוה טל, ו
96. שמוה טל, ו
97. שמוה טל, ו
98. שמוה טל, ו
99. שמוה טל, ו
100. שמוה טל, ו

מוסף רע"י

נעשו לחמו של מובדו. דקלסן
הצטרף. כיוון דוד גוסס היה
הוא חזק דוד לחזק בעלת
השיועין היה דוקה ולא ידע
השפירה: אשר תאכל האש.
הוא היה פסולן ופסולן ופסולן
היה. מוקיען שקטו מל אש
וקר היה אשר חלל את העולה
היה תחומה ופסולן ופסולן
היה. אשר היה שאתו ראוי.
היה דוד אשר היה פסולן
היה. אשר תאכל האש.
היה דוד אשר היה פסולן
היה. אשר תאכל האש.
היה דוד אשר היה פסולן
היה. אשר תאכל האש.

ליקוטים

[illegible]

שמעתי מיה הכי נמי הוה מלי למדרש פוקעין מועסות ומ"מ מר
 יריון דבר הקרבה הוה כמו בשר דס וסד ועוד יס לומר דסינו טעמא
 עיכילי גידים ועלמות מוס דהוה מוקמינא להו משפירס
 הלארץ אפילו (נחמה עולם) אזי אהה מחזיר: וא"ו אהה מחזיר
 הקומץ דבה (נחמה עולם דף י"ו): והיינו טעמא דעל אהבה כל הלא
 משמעין למרצין כל הקרבות אפי"ג דכתיב עולה: הוה אפי"ג
 אפי"ג כחז דהמנא עולה שראי לו לעלות: (כל עיריף) אפי"ג
 נאנסים דמחז עולה אזי לומר דשאי ההם דמסביר עולה
 דכתיב כל הנוגע במזבח יתקד כל משמע לרבינו י

[illegible][illegible]